

מ"ח 8407/23 - אריאל נאור נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 8407/23

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: אריאל נאור

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לקיום משפט חוזר

בשם המבקשת: בעצמו

החלטה

בקשה לקיום משפט חוזר בת"פ 38738-02-12, במסגרתו הורשע המבקש במסגרת הסדר טיעון בעבירות של אימים, כליאת שווא ותקיפה.

1. כעולה מהמסמכים שצורפו לבקשה, נגד המבקש הוגש ביום 12.12.2006 כתב אישום המייחס לו עבירות אימים וכליאת שווא של קטינה עמה ניהל מערכת יחסים וכן תקיפת מכר של הקטינה. ההליך שהתנהל היה בעיצומו של שלב ההוכחות, אך המבקש לא התייצב לדין וביום 14.1.2008 הוצא נגדו צו מעצר ללא שחרור. ביום 21.2.2012 חודש ההליך לאחר שהמבקש אותר ונעצר ומונה לו סנגור. בו ביום הציגו ב"כ המבקש והמאשימה הסדר טיעון לפיו המבקש יודה ויורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, ובית משפט השלום בכפר סבא הרשיע את המבקש על יסוד הודאתו שתועדה בפרוטוקול בעבירות של אימים, כליאת שווא ותקיפה לפי סעיפים 192, 377 ו-379 (בהתאמה) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. עוד באותו מועד נגזר דינו של המבקש כלהלן: שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה שבה הורשע; קנס בסך ₪ 750 או שבעה ימי מאסר תמורתו; והתחייבות על סך ₪ 3,000 להימנע מביצוע העבירות שבהן הורשע במשך שלוש שנים.

2. ביום 27.11.2023 הוגשה הבקשה שלפניי, במסגרתה עתר המבקש, שאינו מיוצג, לקיום משפט חוזר ו"חידוש

ההליכים" בתיק. אציין כי הבקשה קשה עד מאוד לקריאה, אך ככל שניתן לדלות ולהבין את טיעוניו לגופם של דברים, נדמה כי פנייתו של המבקש למעלה מעשור לאחר הרשעתו, נעשית על רקע "סיום משבר התמכרות" ועל מנת "לעשות סדר בדברים", כשנטען כי לא התקיים כל דיון בנוכחותו או בנוכחות עורך הדין שנרשם כמייצגו. בין יתר הדברים, המבקש פירט על יחסיו עם המתלוננת-הקטינה וטען כי הותקף על ידי אחד מחבריה. בקשת המבקש היא לחקור באמצעות הליך זה "צדדים נוספים אשר היו מעורבים בתיק כגון אותו 'חבר'" ולקיים משפט חוזר לנוכח ראיות חדשות שיימצאו, גם אם הדבר "לא יוביל לזיכוי..."

3. אומר בקצרה כי לא ניתן לדון בבקשה במתכונת שבה הוגשה ומשכך דינה להידחות. אוסיף ואעיר כי ההליך של משפט חוזר הוא הליך ייחודי שיש להורות עליו במקרים חריגים ובמשורה, בהתקיים אחת מהעילות המנויות בסעיף 31 לחוק בתי המשפט[נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (מ"ח 5251/13 פרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (29.1.2014)); מ"ח 3832/22 חלוף נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (19.4.2023); מ"ח 3054/23 טרטיאקוב נ' מדינת ישראל, פסקה 8 והאסמכתאות שם (4.5.2023)). בחינת הבקשה בפריזמה של סעיף 31 לחוק אף היא מובילה למסקנה כי דינה להידחות, באשר המבקש לא הניח כל בסיס לטעון להתקיימות אחת מהעילות העשויות להביא לקיומו של משפט חוזר.

4. סוף דבר, שהבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ' בכסלו התשפ"ד (3.12.2023).

שׁוֹפֵט